

عنوان مقاله:

خانه های دوم شهرنشینان در روستاها و اسکان موقت در مواقع بحران با تاکید بر پدافند غیرعامل

محل انتشار:

فصلنامه نگرش های نو در جغرافیای انسانی، دوره 9، شماره 2 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

آبیز عزمی - استادیار جغرافیا و برنامه ریزی روستایی، دانشگاه رازی، کرمانشاه، ایران

حسن حسینی امینی - مربی مرکز مطالعات پدافند غیر عامل، دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

چکیده - پدافند غیرعامل به عنوان عاملی مهم در افزایش امنیت شهری رویکرد نوینی است که ماهیت وجودی آن بر افزایش سطح امنیتی با استفاده از روش های غیرنظامی استوار می باشد و در این راستا مدیریت و برنامه ریزی صحیح به عنوان مهمترین عامل در جهت افزایش امنیت و کاهش آسیب پذیری ها مطرح است. هدف از این مقاله ارزیابی آسیب پذیری مسیرهای راهپیمایی و کاربری های آن به جهت افزایش سطح امنیت شهری با رویکرد پدافند غیرعامل است. محدوده مورد مطالعه، مسیرهای ده گانه راهپیمایی در شهر قم است که این مسیرها در تمامی شهر پخش و در نهایت به نقطه مشترکی که میدان مطهری (هسته مرکزی شهر) می باشد ختم می گردد. نوع تحقیق در این پژوهش کاربردی و روش مطالعه تحلیلی - پیمایشی است. به طوری که کاربری های اطراف مسیرها پس از برداشت های میدانی دسته بندی شده و به دنبال آن آسیب پذیری مسیرها و کاربری ها در زمان بحران با استفاده از فرمول سطح بندی محاسبه گردیده است. یافته های تحقیق حاکی از آن است که در تعیین میزان آسیب پذیری مسیرهای راهپیمایی براساس شاخص طول مسیر شماره یک (خیابان صدوقی، میدان زنبیل آباد) با طول ۵.۹ و براساس شاخص امتیاز کل مسیر شماره نه (خیابان امامزاده ابراهیم، میدان سعیدی) با امتیاز ۱۸.۲ آسیب پذیرترین مسیرهای راهپیمایی در سطح شهر قم شناخته شدند. هم چنین در زمان بحران بانک ها و موسسات مالی و اعتباری و مراکز تجاری دارای آسیب پذیری بسیار زیاد بوده و پس از آن ادارات و ارگان های دولتی و خصوصی دارای آسیب پذیری متوسط می باشند

کلمات کلیدی:

واژگان کلیدی: امنیت، پدافند غیرعامل، قم، شهر، مسیرهای راهپیمایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1745321>

